

31. oktobrī, Rīgas Austrumu vidusskolas 8. klašu skolēni kopā ar saviem klašu audzinātājiem apmeklēs Rīgas Kino muzeju radošo darbnīcu “KĀDĀ VALODĀ RUNĀ KINO?” ar lekcijas elementiem vidusskolas un pamatskolas vecāko klašu skolēniem.

Kino ar skatītāju sarunājas galvenokārt attēlu valodā. Runātajā valodā mēs stāstus veidojam no teikumiem, savukārt teikumus no vārdiem. Kino valodā kadra kompozīcija, plāns, krāsa, gaismu un ēnu attiecības, filmas darbības vide, kameras fokuss un filmēšanas leņķis ir tie rīki, kurus dažādi sakombinējot un nereti papildinot ar skaņām, trokšņiem un mūziku, rodas audiovizuāls stāsts.

Darbnīcas laikā jaunieši caur Latvijas kino klasikas piemēriem iepazīst un ar speciāli izstrādātu darba lapu palīdzību, veidojot mini formāta vizuālu projektu, praktiski izmēģina kino valodas pamatus.

Rīgas Kino muzejs ir īpašs ar savu personisko attieksmi un vienlaikus augstiem kvalitātes kritērijiem it visā, ko piedāvā. Mājīgās telpas Vecrīgā ir vieta, kur satikties, apmainīties viedokļiem, iepazīties, uzzināt ko jaunu – ne tikai kino profesionāļiem, bet arī jebkuram apmeklētājam. Muzejā pieejamas izstāžu telpas, kurās skatāma gan muzeja pastāvīgā ekspozīcija, gan mainīgās izstādes uz mini-izstāžu sienas, gan kinozāle, kurā regulāri notiek filmu seansi un lektoriji, kā arī dažādas nodarbības jauniešiem.

Muzeju veido izstāžu telpas un birojs Vecrīgā, Peitavas ielā 10, un krājums, kas atrodas Pārdaugavā, Talsu ielā 1, Eduarda Smiļģa Teātra muzeja ēkā.

Rīgas Kino muzejs – vienīgais šai mākslas nozarei veltītais muzejs Latvijā – ir leģendāro 1986. gada Kino dienu „bērns” – ideja par tā tajā pašā gadā pēc Kino dienu noslēguma dibināšanu radās notikuma rīkotājiem Augustam Sukutam, kino zinātniekiem Ingai Pērkonei un Jurim Civjanam. Visu 1987. gadu Augusts Sukuts cīnījās ar birokrātiju, lai iegūtu nepieciešamo atļauju Kino muzeja dibināšanai Rīgā. Tas izdevās tikai 1988. gadā, apejot Rīgas varas iestādes, kad ar PSRS Kinematogrāfistu savienības 1. marta rīkojumu tika dibināts Rīgas Kino muzejs. Bija iecerēts, ka muzejs atradīsies 18. gs. noliktavā Peitavas ielā 10/12 – šajā ar gāzmaskām pilnajā mājā 1990. gadā arī notika pirmā muzeja izstāde „Iespējamības tumsā. Kino Latvijā 1920–1940”, kurā pirmo reizi runāts par Latvijas kino līdz II pasaules karam. Regulāru izstāžu darbību muzejs uzsāka 1994. gadā.

Laika gaitā Kino muzejs vairākkārt mainījis atrašanās vietu, tai skaitā izmantojis telpas gan Rīgas Videocentrā, gan bijušajā Nelegālās preses muzejā Krāslavas ielā, gan Kinofotofonodokumentu arhīvā, gan Rīgas Kinostudijā. No 2006. gada 19. maija kā valsts aģentūras “Nacionālais Kino centrs” struktūrvienība Kino muzejs ir atgriezies tam sākotnēji paredzētajā adresē – Peitavas ielā 10 un īsā laika periodā kļuvis par zīmolu Latvijas kultūrvidē. Kino muzeja stratēģija visus šos gadus bijusi piedāvāt augstas kvalitātes kultūras produktus, veidot un veicināt kvalitatīvu un daudzveidīgu audiovizuālo vidi un izglītotu, kompetentu auditoriju, nodrošinot kino zināšanu pieejamību.

2010. gadā Rīgas Kino muzejs valsts pārvaldes reformas ietvaros tika pievienots Latvijas Kultūras akadēmijai. Tuvākajā laikā Rīgas Kino muzeja krājums pārcelsies uz jaunām, īpaši pielāgotām telpām Pulka ielā 8, kur mājvietu radīs 4 Latvijas muzeju krājumi, tādējādi būtiski atvieglojot krājuma darbu.